

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 964/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Саше Димића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К.бр.549/19 од 24.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 97/25 од 08.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Саше Димића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К.бр.549/19 од 24.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 97/25 од 08.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К.бр.549/19 од 24.12.2024. године окривљени АА и ББ, између осталих, оглашени су кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и изречена им је условна осуда којом им је утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се изречене казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврше ново кривично дело. Оштећени је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, док су окривљени солидарно обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, као и трошкове кривичног поступка оштећеног.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 97/254 од 08.05.2025. године, усвајањем жалбе ОЈТ у Лозници, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници К.бр.549/19 од 24.12.2024. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији која је изречена окривљеном ВВ, док је жалба ОЈТ у Лозници, жалба бранилаца окривљених, у преосталом делу, одбијене као неосноване, а пресуда Основног суда у Лозници К.бр.549/19 од 24.12.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ - адвокат Саша Димић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених, као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да у изреци пресуде нису описане конкретне радње извршења које су наводно предузели окривљени, сем уопштене констатације суда у погледу виности, урачунљивости и да су чланови групе. Пореда наведеног, у изреци правноснажне пресуде је наведено да су сви окривљени, као припадници групе, остварили битна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, иако по ставу браниоца није остварена објективна веза између чланова групе. Такође, бранилац истиче и да последица наведеног кривичног дела - теже ремећење јавног реда и мира у конкретном случају није остварена, јер се критични догађај одиграо у малом месту, у месецу новембру, у касним вечерњим часовима када у тако малом месту не ради ништа.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде произилази да су сва четворица окривљених, па и окривљени АА и ББ, у току ноћи, у ..., када су могли да схвате значај своја дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела чије извршење су хтели, свесни да је њихово дело забрањено, у групи, вршењем насиља према другом, теже реметили јавни ред и мир и другом лицу нанели лаке телесне повреде..., на тај начин што су заједно са окривљеним ГГ, против кога се води посебан поступак, дошли у ... где су на шеталишту видели оштећеног... према коме су потрчали, па је окривљени ВВ опсовао мајку оштећеном и говорио му да стане, а када је стигао оштећеног ударио затвореном шаком у пределу темена главе од ког ударца је исти пао на бетон где су оштећеног сва четворица окривљених и окривљени ГГ тукли ногама по телу и глави... након чега су га двојица окривљених подигли и ставили да седне на клупу где су окривљени ГГ и још један окривљени држали за руке оштећеног којег је окривљени ВВ још неколико пута ударио затвореном, а потом једанпут и отвореном шаком по глави којом приликом су оштећеном нанете и лаке телесне повреде...

Из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе радње које су окривљени АА и ББ конкретном приликом предузели (оштећеног тукли ногама по телу и глави), па су супротни наводи браниоца окривљених којима се истиче да радње окривљених нису описане од стране овога суда оцењени као неосновани.

Када је у питању последица кривичног дела из члана 344. КЗ која се огледа у тежем ремећењу јавног реда и мира, Врховни суд налази да је према опису који је дат у изреци правноснажне пресуде и према стању у списима предмета последица - теже ремећење јавног реда и мира наступила, имајући у виду да се критични догађај одиграо на шеталишту, у вечерњим сатима, у простору који је био осветљен, у близини

угоститељских објеката који су радили у којима је било пуно људи, а из којих се јасно виде дешавања на шеталишту о чему је и Виши суд у Шапцу у својој одлуци Кж1 97/25 од 08.05.2025. године на страи 6, у првом пасусу дао јасне разлоге које Врховни суд прихвата и на исте упућује, па су супротни наводи браниоца окривљених, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Поред наведеног, из списка предмета јасно произилази да су окривљени оглашени кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а због постојања квалификаторне околности да је критичном приликом оштећеном нанета лака телесна повреда, па наводи браниоца у погледу испуњености објективног услова за постојање групе у конкретном случају нису од значаја за правну квалификацију.

У преосталом делу захтева бранилац окривљених наводи да једино исказ сведока ДД, поткрепљује наводе оптужбе да су сви окривљени тукли оштећеног, који се боље сећа догађаја после седам, осам година него непосредно након самог догађаја, као и да није доказано да су окривљени предузели радње извршења у смислу ударања оштећеног, а којим наводима се у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Саше Димића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић